

Rep. Nr. 23/15

*

AR. NB-020-04
E/XXXX

*

Eindbeslissing van
8 juli 2015 bij verstek

*

Beroep tegen de
beslissing van het Comité
van 25 juni 2004

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
CASSATIEBEROEP

KAMER VAN BEROEP die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 3 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van DE HEER A...,
kinesitherapeut, wonend te XXXX,

appellant,
die niet verschijnt

Tegen. RIZIV - DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE, openbare
instelling, met zetel te 1150 Brussel,
Tervurenlaan 211,

geïntimeerde, voor wie is verschenen, meester
B loco meester C , advocaat te XXXX

*

* *

Op de openbare terechtzitting van 23 april 2015 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV

*

* *

Voorgaanden in de procedure

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder

- de beslissing van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van 25 juni 2004, betekend aan A op 3 augustus 2004,
- het verzoekschrift tot hoger beroep van A van 30 augustus 2004, ontvangen ter griffie op 1 september 2004,
- de akkoordconclusie opgemaakt voor de geïntimeerde, die door

beide partijen voor akkoord werd ondertekend op 24 juni 2014 en ontvangen werd ter griffie van de Kamer van beroep op 3 juli 2014,

- de vaststelling van rechtsdag op 23 april 2015

Op de openbare terechtzitting van 23 april 2015 werd de Dienst voor Geneeskundige Controle en Evaluatie (DGEC) bij het RIZIV vertegenwoordigd door haar raadsman. Zij werd gehoord in de uiteenzetting van de akkoordconclusie.

De appellant is op deze terechtzitting niet verschenen.

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 28 mei 2015, eerste nuttige zitting van de Kamer van beroep. Op de terechtzitting van 28 mei 2015 werd de zaak voor uitspraak verdaagd naar de buitengewone openbare terechtzitting van 8 juli 2015.

*
*   *
*

1. Voorwerp van de oorspronkelijke vordering

Door de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle (DGEC) werd een onderzoek gevoerd naar de aanrekening van prestaties door A aan de ziekteverzekering in de periode van 1 januari 1998 tot en met 31 december 1998.

Het proces-verbaal van vaststelling dateert van 9 maart 2000.

Er werd hem volgende inbreuk ten laste gelegd:

“Het zelf invullen, ondertekenen en uitrekenen van getuigschriften voor verstrekte hulp met het aanrekenen van prestaties aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, die niet mochten worden vergoed omdat de aangerekende prestaties niet voldoen aan de reglementaire voorwaarden voor terugbetaling.”

Het probleem ter zake was volgens de DGEC meer bepaald ofwel werd het voorgeschreven aantal zittingen kinesitherapie gewijzigd, ofwel de frequentie, ofwel beiden, zonder vermelding van de eventuele toestemming van de voorschrijvende geneesheer in het kinesitherapeutisch dossier.

De waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen werd door de DGEC in totaal bepaald op € 11 512,97.

2. De bestreden beslissing van het Comité

Het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en

Controle verklaarde in haar beslissing van 25 juni 2004 de ten laste gelegde feiten bewezen en weerhield ze.

A werd veroordeeld tot de terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende prestaties voor een bedrag van € 10 017,18. Hierbij werd rekening gehouden met het feit dat intussen een bedrag van € 1 495,79 vrijwillig was terugbetaald.

Omdat het proces-verbaal van vaststelling dateerde van meer dan drie jaar voordien, oordeelde het Comité dat er overeenkomstig artikel 141 § 7, eerste lid, van de gecoördineerde ZIV-wet van 14 juli 1994, geen administratieve geldboete meer kon uitgesproken worden voor de ten laste gelegde feiten.

3. De vordering van de partijen in hoger beroep

3.1. A .. heeft hoger beroep aangetekend tegen de voormelde beslissing van het Comité.

In het verzoekschrift tot hoger beroep werden tenlasteleggingen op gemotiveerde wijze betwist. A stelt in het bijzonder dat hij geen enkele eenzijdig besliste wijziging heeft aangebracht op enig voorschrift en dat er tal van redenen zijn om te twijfelen aan de bewijswaarde van de in aanmerking genomen getuigenverklaringen. Ondergeschikt stelt hij dat het teruggevorderde bedrag met toepassing van de verschilregel minstens te herleiden is tot € 2 182,70.

3.2. Bij akkoordconclusie van 24 juni 2014 verklaren de partijen dat zij om alle specifiek aan deze zaak verbonden elementen en omstandigheden die zij aanhalen, akkoord zijn om een einde te stellen aan de betwisting zoals deze zich in de huidige stand van de zaak voordoet.

Beide partijen vragen dat de beslissing van het Comité van 25 juni 2004 in de gegeven omstandigheden zou worden vernietigd.

*
*   *

4. Beoordeling

4.1. De tenlasteleggingen in deze zaak hebben betrekking op feiten uit de periode van 1 januari 1998 tot 31 december 1998.

De ten laste gelegde feiten werden aan de appellant, A , ter kennis gebracht bij proces-verbaal van vaststelling van 9 maart 2000.

De tenlasteleggingen worden integraal betwist door de appellant

4.2. Bij akkoordconclusie van 24 juli 2014 bevestigen beide partijen dat er ernstige discussie en betwisting bestaat over de aard en de omvang van de feiten, alsook over de vraag of de inbreuken effectief gepleegd zijn

Het verweer van de appellant houdt in hoofddorde in dat hij de getuigenverklaringen die worden aangewend als bewijs van de inbreuken, om meerdere redenen, zoals de bezorgdheid van de arts om in het onderzoek van het RIZIV te worden betrokken, in vraag stelt en deze ook inhoudelijk betwist. Hij haalt bovendien aan dat de verklaringen die in zijn voordeel gelden, genegeerd zijn

De partijen stellen dat er intussen echter veel tijd is verstreken sinds het vaststellen van de feiten en het instellen van het hoger beroep, hetgeen in overweging te nemen is bij de beoordeling van de bewijsvoering en van de rechten van verdediging

De partijen zijn van oordeel dat het tijdsverloop in deze zaak meer bepaald een afdoende controle van de voorgelegde bewijselementen bemoeilijkt en de mogelijkheid tot tegenbewijs of tot het stellen van extra onderzoeksdaden aantast

In deze omstandigheden gaan de partijen akkoord om een einde te maken aan het geschil in de staat waarin het zich bevindt. Zij vragen om die reden de bestreden beslissing te vernietigen

4.3. De Kamer van beroep dient de vaststelling betreffende de overschrijding van de redelijke termijn in deze zaak bij te treden

Er is immers meer dan 15 jaar verstreken sinds de vaststelling van de tenlastegelegde feiten en meer dan 10 jaar sinds het instellen van het hoger beroep

Deze overschrijding heeft op zich geen verval van de vordering tot gevolg

Wel dient de te lange duur van de procedure te worden betrokken bij de beoordeling van de bewijsvoering en bij het onderzoek naar het respecteren van de rechten van verdediging, alsook bij het bepalen van de eventuele sanctie (R v St 3 juni 2004, XXXX, nr. 132,001, R v St 10 juni 2004, XXXX, nr. 132 234, www.raadvst-consetat.be)

De overschrijding van de redelijke termijn heeft ter zake gevolgen voor de beoordeling van de betwiste tenlasteleggingen

Ten aanzien van deze tenlasteleggingen bevestigen beide partijen dat de controle in zake de bewijsvoering, de mogelijkheid tot tegenbewijs en tot het stellen van onderzoeksmaatregelen,

gehypothekeerd is, terwijl het bewijs van de ingeroepen inbreuken door de daartoe aangewende getuigenverklaringen precies het voorwerp van betwisting uitmaakt

In deze omstandigheden blijkt de geïntimeerde niet meer aan te dringen op de vordering om de betwiste tenlasteleggingen als bewezen te weerhouden en vragen de partijen dat de beslissing van de Beperkte Kamer integraal wordt vernietigd

Gelet op de gevolgen van de manifeste overschrijding van de redelijke termijn op de bewijsvoering en op de rechten van verdediging, is deze vraag gegrond te verklaren

Volledigheidshalve past het hierbij op te merken dat deze uitspraak zonder invloed is op de vrijwillige terugbetaling van de waarde van een deel van de oorspronkelijk tenlastegelegde verstrekkingen die destijds werd uitgevoerd

Deze terugbetaling maakt geen voorwerp uit van betwisting in het kader van het hoger beroep. De overschrijding van de redelijke termijn kan overigens niet geacht worden enig gevolg te hebben op een terugbetaling uitgevoerd ten aanzien van niet betwiste tenlasteleggingen. Deze terugbetaling blijft dan ook verworven

*
*   *
*

OM DIE REDENEN,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en om de hoger vermelde redenen gegrond zoals hierna bepaald

Stelt vast dat de tenlasteleggingen waarvoor een vrijwillige terugbetaling is uitgevoerd geen voorwerp van betwisting uitmaken en dat de terugbetaling van de waarde van deze verstrekkingen verworven blijft

Vernietigt de bestreden beslissing van het Comité van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle van 25 juni 2004.

Opnieuw wijzend

Stelt vast dat de betwiste tenlasteleggingen niet kunnen weerhouden worden wegens overschrijding van de redelijke termijn en dat de oorspronkelijke terugvordering van de Dienst voor Geneeskundige Evaluatie en Controle gesteund op deze tenlasteleggingen om

dezelfde reden af te wijzen is

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 8 juli 2015 van de Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door

- Mevrouw Marijke Demedts, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter van de Kamer van beroep,
- De heer Martin Volcke, griffier van de Kamer van beroep

Volgen de handtekeningen

De griffier,

De Voorzitter,

M VOLCKE

M DEMEDTS

De Kamer van beroep die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Marijke Demedts, stemgerechtigd magistraat-Voorzitter, en dokters Eva Traey en Marc Dubois, adviesgerechtigde leden, voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede de heer Simon D'Hooghe en de heer Dirk Verleyen, adviesgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van de kinesitherapeuten.

De Kamer van beroep werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier in de Kamer van beroep